

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 902/2023
12.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Михајла Јаковљевића, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 3. и става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Игора Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 80/22 од 06.02.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 370/23 од 17.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Јаковљевића, адвоката Игора Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К 80/22 од 06.02.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 370/23 од 17.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К 80/22 од 06.02.2023. године окривљени Михајло Јаковљевић, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 3. и става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет година, док је окривљеном на основу члана 67. КЗ опозвана условна осуда изречена пресудом Основног суда у Краљеву К 10/21 од 13.01.2022. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, па му је изречена јединствена казна затвора у трајању од пет година и четири месеца у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.05.2022. године па до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција. Од окривљеног је на основу члана 246. став 8. КЗ, одузета опојна дрога мидазолам укупне нето масе 7,96 грама, те је одређено да ће се иста по правноснажности пресуде доставити надлежном органу на даље поступање. Окривљеном је на основу члана 83. КЗ изречена мера безбедности обавезно лечење наркомана, која ће се извршавати у Заводу за извршење казне, док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим што се време проведено на лечењу урачунава у казну затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка у

смислу члана 264. ЗКП. На основу члана 535. ЗКП, одузета је једна пластична кутијица „киндер јаје“ наранџасте боје у којој се налази 25 целих и 3 половине плавих таблета у облику срца укупне нето масе 3,68 грама, у којима је детектовано присуство супстанце Метандиеноне и талк, која ће се по правноснажности пресуде доставити надлежном органу на даље поступање.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 370/23 од 17.05.2023. године усвојена је жалба браниоца окривљеног Михајла Јаковљевића, па је првостепена пресуда преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном за кривично дело неовлашћено стављање у промет опјних дрога из члана 246. став 4. у вези става 3. и 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, претходно утврђена казна затвора у трајању од пет година, а сходно одредби члана 67 КЗ, опозвана је условна осуда изречена пресудом Основног суда у Краљеву К 10/21 од 13.01.2022. године и казна затвора у трајању од пет месеци узета као правилно утврђена, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и два месеца, у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.05.2022. године па надаље, док је, у преосталом делу, жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, поднео је бранилац окривљеног Михајла Јаковљевића, адвокат Игор Петровић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Михајла Јаковљевића у захтеву за заштиту законитости указује да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на исказу сведока, полицијског службеника АА. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да је одредбом члана 92. став 1. ЗКП, прописано да се сведок може изјашњавати само о непосредним сазнањима или опажањима, те да искључиво она могу бити доказ у поступку, док закључак полицијског службеника, који је на основу наводног исказа конобара – очевица добио сазнање да окривљени нуди на продају опојну дрогу, при чему то лице није ни саслушано у току поступка, не може бити доказ на околност да је окривљени продавао опојну дрогу. Поред изнетог, наведени сведок је у свом исказу навео да се из начина како се окривљени понашао на музичком фестивалу, тј. прилазио разним групама људи и махао рукама на одређени начин, дошло до закључка да исти нуди на продају опојну

дрогу, што све, по ставу одбране, указује да се овај сведок изјашњавао у својим оперативним сазнањима из ког разлога се на том доказу не може заснивати судска одлука.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је у току поступка у својству сведока испитан полицијски службеник Полицијске управе ..., АА, а из ког исказа је суд утврдио да је он на наведеном музичком фестивалу у ... обављао послове на обезбеђењу и превентивном раду у откривању и спречавању продаје и коришћење опојних дрога, да му је лице које је радило као конобар указало на окривљеног као на потенцијалног продавца опојне дроге, након чега су он и остале колеге опсервирани понашање окривљеног, које им је било сумњиво, због начина на који је прилазио већем броју других лица која су била присутна у објекту где се фестивал одржавао и радњи које је предузимао при комуникацији са тим лицима, потом одлазио до тоалета и враћао се истим лицима, да је након тога од стране осталих полицијских службеника изведен испред објекта касарне када је окривљени сам из свог доњег веша извадио две кутијице од „киндер јаја“, при чему се у једној од њих налазила супстанца, за коју је вештачењем утврђено да је у питању опојна дрога.

Полазећи од наведеног, по оцени овога суда, исказ сведока АА, полицијског службеника ПУ ..., је доказ који је прибављен и изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и исти представља законит доказ на коме се може заснивати пресуда. Наиме, одредба члана 286. став 1. и 2. ЗКП, омогућава полицијским службеницима да ради откривања кривичних дела и њихових учинилаца предузимају потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, при чему је одредбама члана 47. став 2. тачка 3) и члана 50. став 2. Закона о полицији, прописано да су полицијски службеници овлашћени да приликом обављања полицијских послова примењују полицијске мере и радње у складу са Законом о полицији и другим законима, између осталог и полицијско опажање и опсервирање, које се врши на јавним и другим за приступ доступним местима.

У конкретном случају из списка предмета произлази да је сведок АА поступао у складу са наведеним одредбама закона и да се о критичном догађају изјашњавао на основу својих непосредних сазнања и опажања, с обзиром на то да се критичном приликом налазио на лицу места и свој исказ дао на основу онога што је том приликом непосредно видео и опазио у складу са одредбама члана 92. и 98. ЗКП, при чему је без утицаја на законитост исказ овог сведока чињеница да је он претходно имао сазнање да окривљени нуди на продају опојну дрогу. С тим у вези по налажењу овог суда, чињенично стање описано у изреци побијане првостепене пресуде није утврђено на основу оперативних сазнања полицијског службеника АА, већ на његовом исказу датом на основу својих непосредних опажања везаних за сам критични догађај, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Јаковљевића, оцењени као неосновани.

Имајући у виду изнето, Врховни суд налази да бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости неосновано истиче да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић